

«Єдиний електронний офіс»: сутність, функції та перспективи

Лісіна Світлана

Кафедра СКІД
НУ «Львівська політехніка»
Львів, Україна
svitiva@gmail.com

Галас Ірина

Кафедра СКІД
НУ «Львівська політехніка»
Львів, Україна
sanmarkovets@gmail.com

The article deals with the problem of developing and implementing a unified concept of electronic office implemented systems based on workflow.

Ключові слова: електронний офіс, автоматизація документообігу, локальні комп'ютерні мережі, автоматизовані робочі місця.

Інтеграція України до європейської спільноти суттєво впливає на динаміку розвитку внутрішнього інформаційного середовища. Інформація на підприємстві повинна бути доступною, організованою та керованою. На базі системи документальних комунікацій стало можливим здійснювати комплексну автоматизацію розроблення, узгодження, розповсюдження, пошуку та архівного зберігання документів в країні та в окремих організаціях.

Значна кількість науковців розглядають впровадження «електронного офісу», а значить і систем електронного документообігу (СЕД) як апогей автоматизації діловодства в організації. Г. Перехрест акцентує увагу на таких особливостях СЕД, як можливість керування процесами створення, передавання та зберігання електронних документів [2]. Визначення електронного документообігу в Законі України [3], стверджує, що електронний документообіг не обмежується рухом електронних документів, а передбачає і процес документування управлінської інформації та зберігання електронних документів.

Отже, електронний офіс – це система всебічного використання в управлінській діяльності засобів обчислювальної техніки і телекомунікацій з одночасним збереженням та підсиленням переваг традиційного та

виробничого офісу. Як правило, виділяють такі етапи розвитку концепції електронного офісу:

- електронні засоби опрацювання текстів;
- локальні комп'ютерні мережі й автоматизація роботи з документаційного забезпечення управління;
- розвиток телекомунікаційних систем і автоматизовані робочі місця персоналу офісу;
- електронні архіви і сховища даних;
- регіональні та глобальні комп'ютерні мережі [5, с.49].

На офіс покладають основні функції організації та управління з регулювання діяльності підприємства в цілому. Основні функції електронного офісу:

- реалізація можливості ефективно підтримувати і розвивати зв'язки з партнерами, успішно пристосовуватись до швидко змінюваної економічної ситуації;
- включення фірми до інформаційних структур ринкової економіки країни та світу, доступ до комерційних баз даних, проведення електронного маркетингу, рекламних та інформаційних заходів;
- координація діяльності всередині і зовні організації;
- допомога у виробленні та прийнятті ефективних рішень;
- виключення затримок і помилок при опрацюванні інформації, документів [1].

«Єдиний електронний офіс», як комплексна електронна платформа (портал), дає змогу сторонам, що взаємодіють (органи влади, підприємці і представники підприємств):

- розміщувати стандартизовану інформацію та документи;
- прискорювати та спрощувати інформаційні потоки інформації;
- уникати необхідності готувати численні анкети і документи;
- створювати централізоване сховище інформації;
- отримувати доступ до відповідної інформації;
- координувати свої спільні дії [4].

Спільний розвиток і поступове об'єднання обчислювальної та комунікаційної техніки забезпечує службовцям офісу необмежений доступ до будь-якої потрібної інформації та користування обчислювальними потужностями, незалежно від місцезнаходження працівника в офісі.

Передбачається, що електронний офіс дозволить відмовитись від документації, яка циркулює всередині офісу, на паперовій основі; удосконалити розподілення функцій у процесі інформаційного обслуговування керівництва; відновити традиційну форму концентрації офісної діяльності навколо спеціаліста, або керівника.

Перехід до режиму «єдиного електронного офісу» передбачає три етапи його впровадження.

Перший етап – аналіз функцій організації та документів, які вона видає, частота їх кількості, термінів та складностей підготовки документів, необхідної кількості узгоджень для підготовки кожного документа.

Другий етап – відпрацювання регламентів зовнішніх та внутрішніх взаємодій служби «єдиного електронного офісу». Завдяки єдиним регламентам виникає взаємозв'язок між цілями, функціями та процесами, з одного боку, та кадровими, фінансовими, інформаційними, апаратно-програмними ресурсами – з іншого.

Третій етап – відпрацювання електронних адміністративних регламентів та створення єдиних точок входу до електронної комунікаційно-обслуговуючої системи. Цей етап розвитку електронних (автоматизованих) офісів пов'язаний із широким застосуванням персональних комп'ютерів і створенням на їхній основі автоматизованих робочих місць, які

поєднуються за допомогою комунікаційних засобів в єдину систему (мережу). Така система має доступ до всіх обчислювальних ресурсів офісу, баз даних, а також до зовнішніх джерел інформації. При цьому значно прискорюється можливість інформаційного обміну між користувачами мережі, автоматизуються деякі традиційні операції, пов'язані з прийомом і відправленням кореспонденції та інших документів, каналами зв'язку[2].

Концепція електронного офісу дає перспективу суттєвого підвищення ефективності творчої діяльності службовців, які здійснюють інтенсивну обробку великих обсягів документальної інформації.

ЛІТЕРАТУРА

- [1] О.Матвієнко, М. Цивін, Основи організації електронного документообігу, Київ: Центр учбової літератури, 2008, с.31-32.
- [2] Г. Перехрест «Впровадження електронного документообігу: критерії вибору», Довідник секретаря та офіс-менеджера, 2007, № 5, с. 20-25.
- [3] Про електронні документи та електронний документообіг: закон України [Електронний ресурс]. – Режим доступу : <http://zakon1.rada.gov.ua/cgi-bin/laws/main.cgi?nreg=851-15> – Назва з екрану.
- [4] І.В. Сітко, Державне регулювання розвитку малого та середнього підприємництва в умовах інформаційного суспільства: автореф. дис. канд. наук з держ. упр., Запоріжжя, 2009, с.13-18.
- [5] С.П.Шевчук, В.А. Скороходов, В.М. Жуковська, Управління сучасним офісом, Київ: «Видавничий дім «Професіонал», Центр учбової літератури, 2010, с.33-55